

Daisy Jones & The Six: viena istorija apie meilę ir muziką Taylor Jenkins Reid

Kodėl išsiskyrė „Daisy Jones & The Six“, niekas taip ir nesužinojo. Iki šiol... Deizė Džouns – neginčijamai ryškiausia ir gražiausia aštuntojo dešimtmečio vakarėlių mergina Los Andžele, kuriai pabodo slėpti savo muzikinį talentą garsių vyrų šešėlyje. Bilis Danas – mįslingas ir visų merginų geidžiamas grupės „The Six“ vokalistas. Drauge jie 1979 metais išleidžia geriausią albumą; jo muzikinė kokybė ir emocinis svoris tokie akivaizdūs, kad net pati grupė „Daisy Jones & The Six“ nedvejoja sulauksianti didžiulės sėkmės. Deja, jų žvaigždė švietė ryškiai, bet labai trumpai. Kas pastūmėjo grupę savo noru atsisakyti šlovės, vos prie jos prisilietus? Pirmą kartą grupės nariai pasakoja apie svaiginančio aštuntojo dešimtmečio fone išsiskleidusį neįtikėtiną kūrybinį duetą, grupės išsiskyrimo priežastis ir, aišku, apie viską, kas eina išvien su rokenrolu – svaigalus, vakarėlius ir seksą. Tiesa, pasakotojų versijos ne visada sutampa, bet dėl vieno dalyko sutinka visi: nė viena daina negimsta vien tik iš natų ir žodžių.

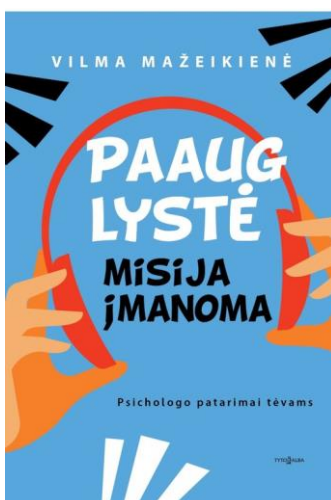

Paraščių vaikai

Loreta Tamulaitienė

Loreta Tamulaitienė – Šiaulių Stasio Šalkauskio gimnazijos direktorė, trijų suaugusių vaikų mama. Anksčiau dirbo lietuvių kalbos, etikos mokytoja. Ne kartą skelbė straipsnius švietimo, kultūros temomis Lietuvos dienraščiuose, yra laimėjusi įvairių kūrybinio rašymo konkursų, tačiau, kaip teigia autorė, būtent karantino metas suteikė tokią prabangą – parašyti istoriją, į kurią sudėta tai, ką jai teko patirti dirbant Šiaulių jaunimo mokykloje. Knygos „**Paraščių vaikai**“ autorei puikiai pavyko sukurti autentišką turinį apie jaunimo mokyklos vaikus, jų gyvenimą, taip pat ir mokyklos vadovės, mokytojų patirtį, bendraujant su vaikais, ir tėvais, kurių veiksmai dažnai netelpa į jokių įprasto elgesio rėmus. Visas knygos istorijas jungia bendra erdvė – jaunimo mokykla, į kurią jie išstumiami – turbūt taip būtų tinkamiausia sakyti – dėl elgesio, mokymosi,

socialinių ir šeiminių problemų. Kai kuriems vaikams tenka išgyventi tokių patirčių, kurios sunkiai būtų pakeliamos ir suaugusiam, gyvenimo patirties įgijusiam žmogui.

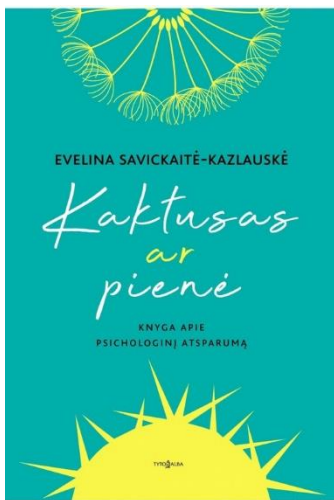
Paauglystė – misija įmanoma

Vilma Mažeikienė

Vilma Mažeikienė – psichologė-psichoterapeutė, knygos „Kai augti sunku“ autorė. Klaipėdos universitete baigė pedagoginės psichologijos studijas ir įgijo psichologijos magistro laipsnį, o 2002 m., baigusi Humanistinės ir egzistencinės psichologijos institutą, įgijo psichoterapeuto kvalifikaciją. Jau 28 metus sėkmingai dirba psichologe-psichoterapeute, konsultuoja vaikus, paauglius ir jų tėvus įvairiais psichologiniais klausimais. Pagrindinė darbo ir domėjimosi sritis – elgesio ir emocijų sutrikimų turintys paaugliai. Tėvų ir paauglių santykiams skirta knyga „Paauglystė – misija įmanoma“ – antrasis autorės kūrinys.

Jei jaučiate nerimą ir susirūpinimą dėl savo paauglio elgesio, malonu susipažinti. Tėviškas patyrimas pilnas pakilimų ir kritimų, nežinios ir kaltės jausmo. Ši knyga – lyg savotiškas susikalbėjimo žodynėlis tarp kartų, pagalbos ir paramos priemonė, kad susidūrę su savo paauglio vaiko problemomis, nesijaustumėte vieniši.

Paauglystė – tai didelių krizių periodas vaiko asmenybės formavimesi, taip pat vienas sudėtingiausių vaikų ir tėvų bendravimo periodų. Neretai nuoširdi tėvų pagalba paauglių suvokiama kaip kišimasis, nuoširdus rūpestis – kaip kvailystės, o geranoriški pasiūlymai – kaip nurodinėjimas. Patirti įvairių bendravimo sunkumų su savo paaugliu vaiku – natūralu. Normaliai augantis paauglys turi priešintis tėvams. Nepaisant to, taikūs, geri santykiai tarp paauglių ir jų tėvų yra įmanomi.

Kaktusas ar pienė

Evelina Savickaitė-Kazlauskė

Ar galime išmokti būti atsparesni? Ar psichologiškai atsparūs tik tolimi neįtikėtinų istorijų herojai, o gal mes visi esame savaip lankstūs ir pajėgūs keltis vėl ir vėl iš naujo?

Gyvenimas nėra vienam iš mūsų negaili iššūkių. Kad ir kaip bandytume apsisaugoti patys ar apsaugoti tuos, kuriuos mylime, ligos, netektys ir kitokie likimo smūgiai užklumpa netikėtai ir nepelnytai. Parbloškia ir sugniuždo. Bet kodėl vieni žmonės, susidūrę su sunkumais, nusivilia ir palūžta, o kiti sugeba atsitiesti ir eiti tolyn dar tvirčiau? Kur paslaptis?

Šiais neramiais laikais vienas iš keturių įvairiausio amžiaus žmonių išgyvena liūdesį, nesaugumą ir nerimą bei kenčia nuo psichologinių problemų. Manoma, jog ateityje su jomis susidurs kas antras žmogus. Ką daryti? Kaip nesileisti

sugniuždomiems – arba kaip atsitiesti ir gyventi toliau? Ar toji vidinė stiprybė, leidžianti išsaugoti dvasinę pusiausvyrą, yra įgimta, ar įgyjama? Kitaip tariant, ar psichologinio atsparumo galima išmokti?

Psichologė ir meno psichoterapeutė, konsultuojamojo ugdymo specialistė **Evelina Savickaitė-Kazlauskė**, dirbanti Lietuvoje ir Jungtinėje Karalystėje, kalba apie psichologinį atsparumą, pasitelkdama pozityviąją psichologiją, savo šeimos ir aplinkos patirtį ir naujausius bei klasikinius mokslinius tyrimus.

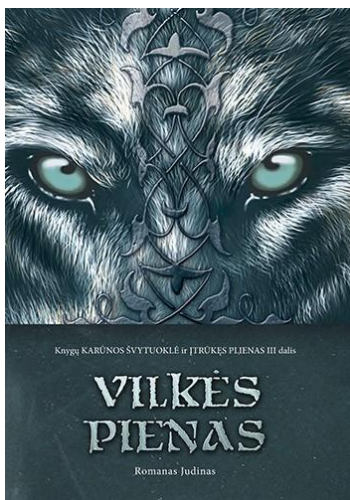

Beveidžiai

Beata Tiškevič

Beatos Tiškevič naujausia knyga „**Beveidžiai**“ – tai antroji bestselerio „Vyvenimas“ autorės knyga. Romanas „**Beveidžiai**“ – keturių veikėjų: Tomo, Ingos, Gerdos ir Daivos, atviras pasakojimas apie psichoterapinę kelionę, mokantis priimti ir pamilti save. Knygoje 4 nepažįstamieji susitinka grupės terapijoje ir tokiu būdu pradeda savęs pažinimo kelią. Knygoje paliečiamos šios temos: nemeilė sau, sudėtingi santykiai su tėvais, savojo „aš“ paieškos, mokymasis pažinti save.

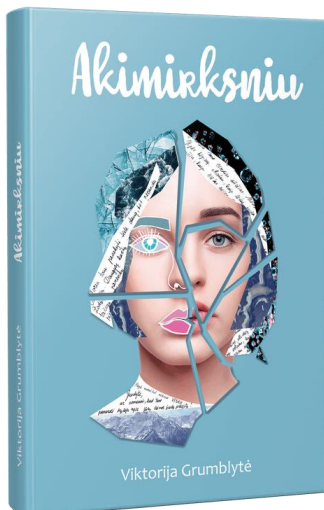
„*Rašau tiems žmonėms, kurie supranta vidinio pasaulio galią ir nori ją pažinti. Šį romaną ir jo veikėjus kūriau, tikėdamasi, kad kiekvienas atras sau artimą herojų, kurio kelionė primins jų pačių kelią ir padės atrasti jame naujų vingių.*“ – teigia Beata Tiškevič.

Vilkės pienas. „Karūnos švytuoklė“ 3 dalis

Romanas Judinas

Po karaliaus Mindaugo žūties Lietuvoje verda vidaus karas. Bohemijos karaliaus Otakaro remiamas karalaitis Ruklys ir pagoniškos opozicijos iškeltas karalaitis Rupeikis kaunasi dėl tėvo sosto ir karūnos. Į šią kovą įsitraukia ir Livonijos ordinas, totorių remiamas Haličas, savo žaidimą žaidžia vienuolystę palikęs Mindaugo sūnus Vaišvilkas ir sūnėnas Tautvilas. Kovoje dėl imperatoriaus sosto krikščioniškos Europos galingųjų interesai taip pat neaplenkia Lietuvos. Lemiamas mūšis čia pat ir nežinia, ar pasiekusieji pergalę jausis laimingi.

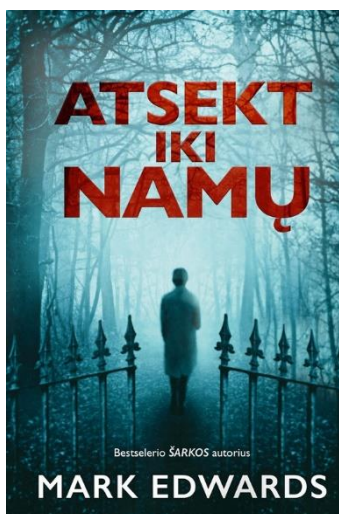

Akimirksniu

Viktorija Grumblytė

Iš pirmo žvilgsnio Inos gyvenimas niekuo nesiskiria nuo įprasto žmogaus gyvenimo. Tačiau mergina jaučia tuštumą. Ji tarsi stebi savo kasdienybę iš šalies, bet nesijaučia esanti gyva. Nežinia iš kur atsiradęs adresas ant piešiamo naturmorto padeda Inai sužinoti apie studijuoti į Miuncheną išvykusios sesers Ninos gyvenimą ir jos ilgai slėptą draugą Edgarą. Prasideda paslapčių ir užuominų kupinos Ninos istorijos fragmentų paieška.

Pasinėrusi į sesers praeities narpliojimą mergina visai pamiršta save, pradeda nepasitikėti ir įtarinėti pačius artimiausius žmones. Pavargusi nuo svetimų problemų Ina nusprendžia viską pamiršti ir gyventi savo gyvenimą, palikdama sesers paslaptis praeityje – ten, kur jos ir turėjo likti. Tačiau... atsigręžti į save jau per vėlu.

Atsekt iki namų

Mark Edwards

Kaip ir kodėl blogis vis dėlto juos surado.

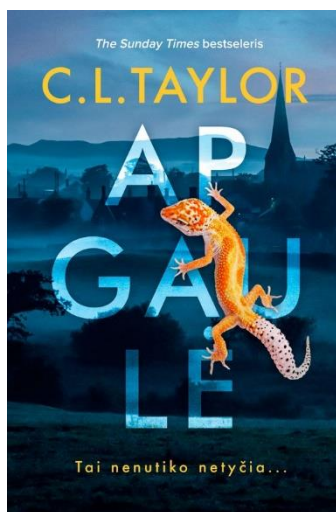
Laurai ir Danieliui tai, regis, turėjo būti gyvenimo kelionė po Europą, Didysis Turas, paskutinis nuotykis prieš sėslo šeimos gyvenimą.

Iki šios akimirkos viskas buvo tobula, nepamirštama ir kupina įsimintinų įspūdžių. Bet netikėtas susitikimas su jauna pora naktiniame traukinyje Laurą ir Danielį priverčia skubiai nutraukti svajonių turą ir bėgti namo.

Parskridę į Londoną, abu prisiekia daugiau niekada nesikalbėti apie tai, kas įvyko tą lemtingą naktį, ir nepasakoti nė vienai gyvai dvasiai. Bet kai vėl pabando gyventi įprastą gyvenimą, supranta, kad patirtas košmaras ne tik nesibaigė, jis atsekė iki namų ir grasina juos pražudyti...

Skaitydamas Marko Edwardso įtampos kupiną psichologinį trilerį, kiekvienas

karštligiškai stengsis kuo greičiau sužinoti, kas gi nutiko tame šurpiame miško name. Kai kurie tikri pabaisos yra daug blogesni, nei galima įsivaizduoti.

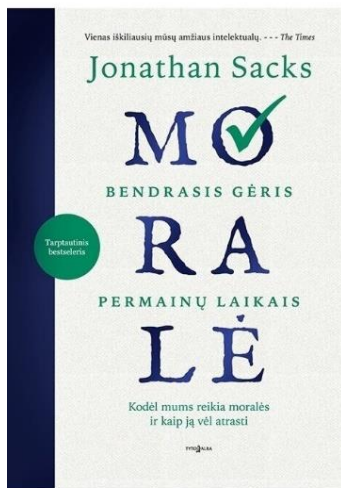
Apgaulė

C.L. Taylor

Žinau, kad nesi Džeinė Hjus...

Džeinė Hjus turi mylintį draugą, darbą gyvūnų prieglaudoje ir nediduką namelį viename Velso miestelyje. Čia ji jaučiasi laimingesnė nei kada nors anksčiau, nors gyvena pramanytą gyvenimą. Mat Džeinė Hjus iš tikrųjų neegzistuoja.

Prieš penkerius metus geriausių draugių kompanija išvyko į kelionę, tačiau turėjusios būti įsimintniausios gyvenimo atostogos netruko virsti košmaru. Džeinė stengiasi atsikratyti praeities šešėlių, bet netikėtai pasirodo žmogus, žinąs, kas anuomet kelionėje įvyko iš tikrųjų. Ir, atrodo, tas žmogus pasiryžęs sunaikinti Džeinę ir viską, kas jai brangu.

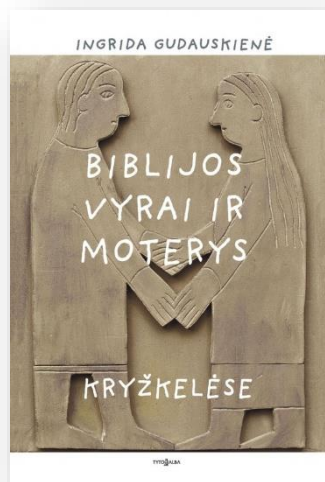
Moralė, Jonathan Sacks

JONATHAN SACKS (Džonatanas Saksas, 1948–2020) – profesorius, filosofas, teologas, 1991–2013 m. vyriausiasis Britanijos rabinas, politikas, lordas. Daugelio moralės filosofijos ir teologijos veikalų autorius, radijo ir televizijos laidų apie moralę kūrėjas. „**Moralė. Bendrasis gėris permainų laikais**“ – viena iš paskutinių filosofo knygų.

Gyvename kultūros klimato kaitos laikotarpiu. Moralę perkėlėme rinkoms ir valstybei. Tačiaurinka kuria turta, o valstybė stengiasi suvaržyti pernelyg didelę nelygybę, todėl nėra pajėgi pakelti moralės našta ir parodyti mums, kaip turėtume gyventi.

Visuomenę ir mūsų bendravimą ši kaita smarkiai paveikė. Tradicinės vertybės žlunga, o pastarojo laikotarpio politikos sūpuoklės parodė, kad šiuolaikiniai pakantumo idealai, regis, išmušė vairą iš rankų, ir mes esame nešami pasroviui.

Viskas byra nenuspėjamai: pagiežingas viešasis diskursas stabdo socialinę pažangą, susiskaidžiusią visuomenę kursto tapatybės ir ekstremistinė politika, stiprėjanti aukos jausenos kultūra reikalauja „saugių erdvių“ ir užčiaupia diskusijas, daugelis būgštuoja to, ką žada ateitis. Pribloškiamai įžvalgiai kritikuodamas šiuolaikinę visuomenės būklę ir nuosekliai vertindamas jos priežastis nuo senovės graikų laikų per reformaciją ir Šviečiamąjį amžių iki pat mūsų dienos J. Sacksas teigia, kad netekę moralės prarasime ir laisvę.

Biblijos vyrai ir moterys kryžkelėse

Ingrida Gudauskienė

Ingrida Gudauskienė – teologijos daktarė, biblistė. 1996–2004 m. specializavosi ir licenciuoto bei daktaro mokslo laipsnius biblinės teologijos srityje apgynė Popiežiškajame Grigaliaus universitete Romoje. Nuo 2004-ųjų Vilniaus šv. Juozapo kunigų seminarijos dėstytoja, dirba mokslinį ir ekspertinį darbą, veda biblinius mokymus vienuolijoms, seminarus mokytojams, skaito viešas paskaitas. Savanoriauja siekdama prisidėti prie Biblijos pažinimo ir jos kultūros puoselėjimo Lietuvoje.

Žmogus yra stilius. Šis žydų posakis tvirtina, kad žmogui ne vis vien, kas ir kaip – prigimtis šaukte šaukiasi stiliaus. Biblijoje žmogaus stilius nušvinta visai ne ant podiumų, o pačiais įvairiausiais atspalviais skleidžiasi per santykį su kitu asmeniu. Dargi yra ir Kitas (iš didžiosios K raidės), kurį vadiname Dievu. Kad ir kas nutiktų, šis Kitas veržiasi į žmogaus būvį su

savo širdies svajone apie jį: būk-tapkgal formulę „daugiau“!

Ieškodami vienas kito Biblijos vyrai ir moterys dažnai atsiduria kryžkelėse. Jose jie patiria visko – egzistencinių duobių ir neįtikėtinų jų įveikų, santykių griūčių ir reikšmingų naujų jų pradžių. Gyvenimo kryžkelėse peržengti tas duobes juos gena nenumaldomas kito asmens poreikis ir ilgesys. Kiekvienam aš reikia tu. Biblija žino – santykis nėra lengvas „užsiėmimas“. Čia pasakojimai apie vyrų ir moterų susitikimus, apie jų grūmimąsi už formulę „daugiau“, už žmogaus kaip asmens vertą stilių nėra sumeluoti. Tikriausiai kaip tik todėl, kad yra perdėm gyvenimiški, jie atpažįstami kaip nepaprastai aktualūs ir šiandienos žmogui.